

Történelmi lovas zarándoklat

A program időpontja: 2026. tavasz-nyár

A program helyszíne: Magyarország történelmi határvonala

A program szervezője: Kincses Kálmán, Eördögh András, Élő Forrás Hagyományőrző Egyesület – Hunyor Népfőiskola

Érintettek létszáma: 30 fő

„Kispej lovam megérdemli a zabot

Kétszer kerülte meg Magyarországot

Ha még egyszer sejhaj, megkerülhette volna

A magyar ember senki rabja nem volna”

2026-ban harmadszorra kerüli meg a történelmi Magyarország határait az a lovas zarándokcsoport, amelyet Kincses Kálmán, székelyszenterzsébeti református lelkész és Eördögh András, a kunfakó ló tenyésztője szerveztek össze. A hatalmas, hónapokig tartó teljesítmény elsősorban kulturális, szellemi értékű. Szürreális képet adnak a 21. század modern tereiben megjelenő, nomád lovasok, akik a máháikban viszik az életfontosságú felszerelést és élelmiszert. Teljesítmény és közösségépítés, egyben üzenet a Magyar Nemzet minden tagjának. Európában magyarként kell élnünk és az őseink által adott hatalmas letéteményeket nem tagadhatjuk meg.

Az Élő Forrás Hagyományőrző Egyesület – Hunyor Népfőiskola képviselőjében Kovács Norbert elnök kapcsolódott be a staféta-szerűen zajló lovas folyamatba. Mohács 500. évfordulója adta az indítást. Húsvétkor Mohács polgármestere, Pávkovics Gábor és a település hagyományőrző közösségei indították útjukra a zarándokokat, akik Belgrádba utaztak le és innen indultak északnyugatnak, lovaikkal. Kovács Norbert és Demény Elemér a mai Horvátországban, Szentilona kápolnájánál vette át a zarándoklat himzett magyar zászlaját. A két lovas a mai Szlovénia területén folytatta útját. első napon egy magyar mintagazdaságban, Bánután pihenhattünk, majd Dobronakra érkeztünk, ahol vasárnapi szentmisét követően a régió lovasainak és lovainak megáldása történt. A Plébános magyar és szlovén nyelven is elmondta az áldást, majd szentelt vízzel illette lovainkat. A következő napon Domonkosfa magyar közössége fogadott bennünket, innen a mai Magyarország területén lévő Felsőszölnökre, egy Szlovén Mintagazdaságba lovagoltunk. Hálásan köszönjük a segítő szervezőmunkát és a szállással, szénával való támogatást Soós Mihálynak, a lendvai magyar szervezet vezetőjének, Bíró Józsefnek, aki kiváló lovasként segítette utunkat, Toplak Rudolfnak és feleségének, Alenkának, akik Dobronak mellett a további helyszínek biztosítása kapcsán is mellettünk álltak.

Felsőszölnökről Ausztriába fordultunk, ahol Stájerföld egy kis falujában pihentünk meg, hogy másnap Burgenland központja, Felsőőr felé vegyük az irányt. Egy kiváló osztrák lovas, Thomas Gratzl lovardájában állomásozhattunk Alsóőr településen, ahol nagy segítséget kaptunk a magyar származású Gálik Norberttől és családjától. Innen két napra visszalovagoltunk a mai Magyarország területére. Kőszegen május elseje alkalmából

rendezett városi ünnepségen volt alkalmunk bemutatni zarándoklatunk zászlaját és küldetését. Marton Ágostonnak és Marton Tündének köszönhetően szíves vendéglátásban volt részünk a Marton Szállás nevű lovas birtokon, Horvátzsidányban. Munkatársaik mindenben a segítségünkre voltak, lovaink és magunk is élvezhettük az emberi vendégszeretetet. Élményeink tovább fokozódtak a következő napon, amikor Sopronkövesd volt az esti állomásunk. Ez a gyönyörű település bizonyára nem csak az értékeiről, hanem az ott élő emberek vendégszeretetről is ismert. Fülöp Zoltán polgármester készséggel segített abban, hogy lovaink és mi magunk is kényelmesen tölthessük az estét és éjszakát. A település Alkotóházában kialakított szálláshelyet támogatásként bocsájtották rendelkezésünkre. Nagy meglepetést jelentett, hogy az épületben zajló ballagási bankett résztvevői közül sokakat személyesen ismertünk. Ez a barátságos család kiváló vendéglátással mutatta meg az őszinte jó szándékát. Köszönjük szépen a Raffai Családnak!

Innen újra a mai Ausztriába, Fertőmeggyesre vezetett utunk, ahol az erdélyi származású vállalkozó, Király Szilveszter segítségével sikerült kiváló istállót és szállást is találnunk. Másnap Nezsider egyik lovas csárdájában szálltunk meg. Nezsiderből a Duna irányába haladtunk, majd megérkeztünk a folyó partjára, ahonnan motorcsónakkal vittük át a zászlónkat a Dévény vára alatt várakozó lovas társaknak, Kincses Kálmánnak, Eördögh Andrásnak és Lányainak és a felvidéki Vermes Család és közösségük tagjainak.

